

Brownsberg

Zaterdag 26 oktober

Stone Island, we hebben allemaal niet goed geslapen, het was hier super benauwd én erg warm. Vandaag vroeg uit de veren, we hebben al in het meer gezwommen voor aanvang ontbijt om 07.00 uur. Ontbijt wordt weer verzorgd door Ashraf en smaakt prima. Om 08.00 uur vertrekken we naar de Brownsberg.

We moeten met de minibus een klim maken van 14 kilometer over rode hobbelwegen, vol kuilen, gaten en behoorlijke afgronden links en rechts van de weg. We hebben over deze 14 kilometer 1 uur gedaan, met four wheel drive.

Onderweg pakten we 2 personen personeel op, die met ons meeliften naar boven. Zij vertellen dat ze 6 weken werkzaam zijn en verblijven op de berg, daarna zijn zij 2 weken vrij. Een van de personeelsleden eet zijn broodje (ontbijt) met parbobier, een bijzondere combinatie vóór aanvang

van je werk.

We komen aan boven op het plateau, en maken kennis met Borg, een Nederlandse man, uitzien als catweezel, die met ons mee terug zal rijden richting Paramaribo samen met z'n vriendin.

Boven op plateau met z'n viertjes én Ashraf aan de wandel. We maken een korte route die ons leidt naar de hoogste top op de Brownsberg met uitzicht over het Brokopondomeer. De Mazaroni top. Mooi vergezicht.

We keren terug naar het plateau en zien daar een groepje toeristen mét enorme fotolensen lopen. Zij komen duidelijk om het perfecte plaatje te kunnen schieten. We kletsen even en gaan verder met de volgende wandeling. We gaan richting Leofal. Een wandeling van 45 minuten volgens de boekjes. Wij, natuurgenieters lopen er echter 1 uur én 30 minuten over op de heen weg. We zien weer veel groen, enorme bomen, palmen, katoenbomen, vele vlinders, we zien een kleine eekhoorn, zijde aapjes én de Witgezicht saki. We horen de jungle geluiden én proberen de toekans te lokken. We horen ze wel maar ze blijven op afstand. Wij genieten weer volop én proberen alles vast te leggen, maar de beleving én de jungle geluiden ervaren wij zelf. Dat valt niet uit te leggen laat staan te beschrijven. Dit is zo bijzonder.

We gaan verder en stuiten op een flinke afdaling naar de waterval. Enorme passen naar beneden, over ongelijke plateautjes én hobbelig pad. Oppassen geblazen. De waterval, Leo, is mooi om te zien, er is echter geen sprake van een enorme waterhoeveelheid vanwege de droge periode waarin wij nu reizen.

Pffff, én nu terug. Een enorme klim omhoog staat ons te wachten, dezelfde route terug, via in hoogte verschillende plateaus, hobbelige paden, boomwortels, geen

gemakkelijke weg om te belopen.

Maar het lukt, de terugweg duurt inderdaad 45 minuten. Blick op oneindig én hup aan de wandel.

Er zijn meerdere watervallen te bekijken, wij vinden deze ene echter genoeg voor vandaag.

Boven op het plateau aangekomen eten we nasi met kip.

We vertrekken om 14.45 uur, op weg naar Paramaribo. Zo'n 3 uurtjes rijden aldus Ashraf. Onze gasten (Norg én Annabel) zitten achter in de bus. Ze zien er uit als vroegere Hippies, alternatief. Onderweg horen wij hen zingen én zachtjes spelen op een kleine gitaar. Even klinkt het leuk, maar wij kunnen jullie mededelen dat je na dik 2 uur dit geluid meer dan

zat bent.

Gelukkig komt Paramaribo in zicht. Het is hier een drukte van jewelste, én meerdere wegen zijn dicht of afgezet. Dit alles in verband met de voorbereidingen op het hindoe-feest. Divali genaamd.

We kunnen niet bij ons hotel komen met de auto, en halen al lopend onze koffers op. Via de palmentuin met koffers terug naar de bus.

We arriveren om 18.30 uur bij Kekemba, onderweg nog moeten constateren dat meerdere straten nu nog blank stonden van het water na een regenbui die gisteren is geweest. Dat belooft wat in de regenperiode. We halen snel wat boodschappen en spenderen de avond al kletsend met chips én 4 liter Parbo bier. Fijn om op Kekemba te zijn én we ervaren een warme douche als luxe.